

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منبع: دنیای جوان - Junge Welt - ۱۴ جنوری ۲۰۱۹

نویسنده: مومیا ابوجمال

فرستنده: عثمان حیدری

۲۱ جنوری ۲۰۱۹

اینجا چیزی در حال وقوع است!

نقاشی دیواری در پاریس: تجلیل نقاش فرانسوی «پاسکال بویارت» از جنبش جلیقه زردها (ژانویه ۲۰۱۹)

در آغاز سال جدید، بسیار مهم است که ما روند تکاملی در غرب را با دیدی نوین و خونسردی مورد بررسی کامل قرار دهیم. سوسیالیست‌ها اغلب به این سو گرایش دارند که در پس هر واقعه بحرانی فوراً «بحران سرمایه‌داری» را شناسایی کنند. پدیده‌های بحرانی واقعاً وجود دارد، این حقیقتی است ولی چند بار باید تکرار کرد که اژیر بی‌محل به کسی کمک نمی‌کند؟

بیانید وقایع فرانسه، به ویژه ظهور ناگهانی «جلیقه زردها» را از نزدیکتر بررسی کنیم.

آن‌ها اغلب به طبقه کارگر شهرک‌های حومه شهرهای بزرگ و یا روستائی تعلق دارند. آن‌ها واقعاً جرأت می‌کنند نمایندگان رهبری سیاسی کشور را با شاهان دوران انقلاب فرانسه که سر خود را زیر گیوتین از دست دادند، مقایسه کنند. بنابراین، اینجا چیزی در حال وقوع است.

مومیا ابوجمال

بریتانیای کبیر با روندی روبه‌روست که به طور عمده با جدائی از اتحادیه اروپائی خودخواسته بوده و در نتیجه باید خسارت‌های چندین میلیاردی در تجارت جهانی و نابودی بی‌شمار اشتغال در کشور خود را تحمل کند. آری، اینجا چیزی در حال وقوع است.

ایالات متحده آمریکا در حالا حاضر با افت و خیزهایی در بازار بورس روبه‌روست که یادآور سال‌های دهه ۱۹۳۰ است که رکود شدید کشور را به لبه پرتگاه سقوط کشیده بود. آری مطمئناً چیزی در حال وقوع است. و اگر ما گرایش‌های اخیر حکام غربی را در نظر بگیریم که با گرایش‌های فاشیستی مغالزه می‌کنند، واقعاً چیزهایی در شرف وقوع است، هر چند که مطبوع هم نباشد.

ولی آیا همه این‌ها علامت‌های بحران سرمایه‌داری است؟

آری، زیرا

این یک روند جهانی و نه ملی است و رشد جنبش‌های فاشیستی که به چشم می‌خورد بدون وقفه دوران نئولیبرالی را ادامه می‌دهد که برای ما در ایالات متحده آمریکا به دنبال سرکوب دولتی و پولیسی جوامع سیاه‌پوست و لاتین و همچنین سفیدپوستان فقیر، دستگیری‌های توده‌نی به همراه آورده است.

این سرکوب‌ها درها را بر روی کلیه آن جنبش‌های دست راستی که ما رشد آن‌ها را در حاشیه جوامع خود شاهدیم، می‌گشاید. چرا؟ زیرا جنبش‌ها همواره در جریان هستند و هرگز از حرکت بازنمی‌ایستند. این امر در مورد جنبش کارگران، فقراء و اقلیت‌های ملی نیز صادق است. اگر ما از این لحظه تاریخی، از این لحظه هرج‌ومرج استفاده نکنیم، در آخر همه ما پشیمان خواهیم بود.

تارنگاشت عدالت